

lige Paavirkninger af faa Dages Varighed med, tror jeg ikke, der kan være Tvivl om. Arbejderforsikrings-Raadet og ogsaa Ministeriet, naar Tilfældene er naaet til det, har ofte staaet vanskeligt og uheldigt, naar de har maattet afvise Krav om Erstatning for paaviselige Invaliditetstilfælde, hvor det imidlertid har været vanskeligt at paavise, at de skyldtes et øjeblikkeligt, akut Ulykkestilfælde, men hvor dog den skadelige Paavirkning har nærmest sig Ulykkestilfældets Karakter i høj Grad. Jeg havde forleden den Glæde at overvære et Foredrag, som Arbejderforsikrings-Raadets Formand, Hr. Gustav Philipsen, holdt i Dansk Forening for Socialpolitik. Han omtalte her et Tilfælde, hvor Raadet paa sit eget Ansvar havde defineret en skadelig Paavirkning af nogen Varighed som et Ulykkestilfælde, men han maatte dog yde vedkommende Selskab Anerkendelse, fordi det havde ladet Afgørelsen blive staaende. Den kunde utvivlsomt have været underkastet Diskussion. Det angik en Fisker, der paa en Tur havde faaet Koldbrand i sin ene Fod. Der var blevet lidt alvorlig Skade. Fisketuren havde heller ikke været lang, og man havde ved at granske Akterne, som Formanden sagde, fundet en Styrtesø, der havde skyllet over Baaden, fyldt Fiskerens Søstøvler og derigennem havde været i høj Grad medvirkende til Koldbrandens Indtræden. Denne Styrtesø opfattede man som Ulykkestilfælde, skønt det væsentlig dog var det, at Fiskeren havde maattet sidde med Fødderne i det kolde Vand i de Dage, Fisketuren varede, som havde været den egentlige Aarsag til Sygdommen. Saaledes som Loven nu her er affattet, vil et saadant Tilfælde utvivlsomt falde ind under den, og man behøver ikke at regne med god Villie hos Forsikringsselskabet, en god Villie, som Raadet i øvrigt erkender altid at have fundet.

Det ærede Medlem fra Aars (Lillelund) ønskede det Erstatningsansvar, der indtræder for Arbejdsgiveren overfor de Arbejdere, der under et Forsøg paa Redning af Menneskeliv kommer til Skade, udvidet til ikke blot at gælde Forsøg, der sker i Sammenhæng med Arbejderens Beskæftigelse, men overhovedet. Jeg forstaaer meget vel de Følelser, der har dikteret det ærede Medlems Opfordring til at ændre Bestemmelsen paa dette Punkt, men en saadan Ændring vil jo for saa vidt falde udenfor Lovforslagets hele Karakter, som det jo netop er knyttet nøje til Arbejdet. Gaar man udenfor dette,

kommer man udenfor Lovforslagets Rammer. Ganske vist har Staten i Lovforslaget paataget sig Udredelse af Erstatning for de Tilfælde, der her omtales. Men jeg kan i alt Fald ikke i Øjeblikket se, hvorledes det vil være muligt at knytte en Bestemmelse af denne Karakter, der ligger saa langt udenfor Rammen, til selve Loven. Det er jo imidlertid muligt, at der kan findes en Form; jeg drøfter i alt Fald gerne Spørgsmaalet.

Dette var de Bemærkninger, jeg havde at gøre vedrørende Erstatningsansvarets Udvidelse. Der er dernæst i Lovforslaget nogle indskrænkende Bestemmelser, som har været Genstand for Diskussion her, deriblandt først og fremmest den, der undertager det tilfældige og ganske forbigaaende Arbejde. Man har nævnt utvivlsomme Vanskeligheder ved den Definition, der findes i Lovforslaget. Dette Spørgsmaal har været Genstand for megen Overvejelse baade i Arbejderforsikrings-Raadet og i Ministeriet, og man har anvendt forskellige Definitioner. Jeg skal gerne erkende, at der sikkert maa kunne findes en bedre end den, man hidtil er naaet til. Det ærede Medlem fra Veringe (Jensen-Sønderup) var inde paa en Definition, som jeg ved, man i Arbejderforsikrings-Raadet har beskæftiget sig med i de sidste Dage, og som gaar ud paa at ordne Forholdet saaledes, at det tilfældige og ganske forbigaaende Arbejde kun skulde være uforsikret, naar det blev udført hos en Arbejdsgiver, der ikke ellers havde forsikringspligtigt Arbejde, med andre Ord, at den Arbejdsgiver, der som Regel har forsikringspligtigt Arbejde, ogsaa skulde have Pligt til at have sit tilfældige og ganske forbigaaende Arbejde forsikret. I saa Tilfælde vilde Spørgsmaalet ikke volde Vanskeligheder. I det Øjeblik Arbejdsgiveren, hvad enten det er en Arbejdsgiver i Haandværk, Industri eller Landbrug, eller det er en Familie, som kun har Tyende i sin Tjeneste, overhovedet forsikrer sine Arbejdere, vil der ikke være nogen Vanskelighed ved at ordne Forsikringen saaledes, at den omfatter alt Arbejde, der udføres hos ham i Aarets Løb. Jeg tror ikke, det vil være nødvendigt, som det ærede Medlem fra Veringe nævnedes, at lade Præmien regulere i Aarets Løb efter Erklæringer om, hvor meget tilfældigt Arbejde man har haft. Forholdet vil sikkert let kunne ordnes af Forsikringsselskaberne ved en lille Tillægspræmie til den Præmie, der beregnes for de faste Arbejdere. De, der har fast Tyende og forsikrer dette imod